

Фонд Р-3567
Опис 1
Справа 170
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ
Тернопільської області

Архів з бірому
Горьківсько-Березнаменська округа ОУЧ

ПАПКА

для 170

паперів

Інформаційно-випусковий матеріал

„Боротьба - джерело свободи України (1947р)“

Машинним

20 р.

Українські документи: Січень 1947р.

Київський державний архів: 1

Київський архів: 2В

Зберігання: поєднано

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ
Тернопільської області

Р-3567 Опис 1 Справа 170

Воля народам! Воля людині!

Я. В.

СЕРП І МОЛОТ

ДЖЕРЕЛО МОГУТНОСТІ

ЛЮДИ

1 9 4 7

- 3 -

БОРІТЬСЯ

ДЖЕРЕЛО МОГУТНОСТІ УКРАЇНИ

Ще не згоїлись рани вікові, поорана окопами й гранатами земля і народ, але не встигли стрястись від болючих ударів війни і неолі; це рокотав Славутича - Дніпро про славу і велич вольного народу і в світ широкий ніс вікову легенду Крут, Базару; це гомоніла країна Володимира Святого та голосила світовим просторам про визвольні змагання народу - воїна, героя, гомонів Кавказ дрімучий, ліси шуміли на Волині, в понурих болотах Поліських шедестіли очерети і в тижий вечір з карпатських синіх гір, з вершинів"я полонили до всіх, заслужаних, в каїданів бр"язкіт, гомін волі, доносився тужний трембіти звук - у ньому чути було гук боїв, як скелі тріскали, ламались вікові ялиці, як скреготала сталь -, Маківка і Лисоня - краса і велич славних днів, могили, кладвища, руїни, ярмо - неволя, чар весни, краса чарівної країни... і змінювався тужний трембіти спів у шум рвучких потоків, у буревія свист, у зов-огненний в пекельний вир до боротьби за волю, за життя; ще на полях валялись шоломи, багнети, в лісах стирчали нагі стовбури поламаних дерев, хрести дубові на могилах неспіли мохом порости і "всюди-скрізь по землях України стояли німі свідки великої різни народів; український народ скривавлений, знесиленний, нерівниц змагом не встиг набрати сил, як знову зловідну тишу продерли різкі гарматні сальви, мирний труд мільонів припечатало воздушні стаї панцирних півців, що сипдали на голови живучих тонни бомб - над Україною нависла гроза нової імперіалістичної війни.

До змагу - боротьби за панування над світом, за здобуття матеріальних засобів, колоній, за поцеловання народів і їх фізичне використання проти себе станули імперіялістичні тиранії світу.

На Заході під серпанком поперсальської системи, вилизавшись із ран, вирівав і могутнів прусацький милітаризм - експанзивний фашизм - людоненавісницький расизм. "Нушій німець вузловатий" вигребував з пісків картоплі, смачно заїдав, і, зашивачи її гірким "кофе", мріяв про "лебенс-раум" - країну "хліба, яйка, масла, віна" - про соняшну Україну та кував збрю, щоби шляхом підбою здобути панування над світом. Узброївшись до зубів, станувши кріпкою на Заході Європи, німецький фашизм, ведений божком Гітлером, пішов на підбий світу. І знову хижка свастика загоріла на Україні чорній свастиці загородила д'ятикутна, кров'ю закрашена звідда. Хижому вірлові заступив дорогу червоний медвідь.

На Сході, в далекому студеному Сибірі: - в сибірських тайгах, у болоті лизався, вострів зуби і випорожнював черевом на свіжу людську кров пузатий північний медвідь. Створивши "рай" на Сході Європи, кремлівський кровожадний вампір сосав народну кров. Він коштом смерті мільйонів "закріплював" свою некеільну владу - зробив живо... і там, де серп вже не вогитав, там молот ішов в роботу, а кров червона текла і обливала всю зізду та морем затопила всю "країну рад". Він планшор-мами по-большевицьки висотував із народу живучаго асилу, голодом

із злиднями морив та заставляв усіх "покірно" працювати на "благо люду".
Нещадний кремлівський молох забрав від народу майно, дорібок, труд і,
давши в заплату смерть, каторгу і голод, повертав його на підбій світу.
- в кровожадні зрадники пролетаріату - кремлівські заправили, засівши у цар-
- вських теремах, добром народним випасали пуза та снували божевільні
- ешпани про володіння світом. У їхніх "геніальних" макушках "особого скла-
- аду" ума" зродилися приманчиві ідеї "мирового пролетаріату". Був ство-
- рений III-й Інтернаціонал - Комінтерн, який почав марочити отруйним
- адулом голови багатьом працюючим у різних країнах світу. Прикривавши своє
- справжнє обличчя маскою Комінтерну - визволення із під "ігн капіталу"
- ані та побудова безкласового суспільства і заможного ідеалічного життя, -
- окросійсько-більшовицький імперіалізм, зробивши лад на Сході, озброївшись,
- тілов на заворвання нових країн. Загарбницьким планам російсько-біль-
- шовицьких імперіалістів, помішав і на деякий час припечатав експанзив-
- аційний розгін, заставляючи їх залишити, здобуті простори німецький фашизм.
- сі Хлібна, багата Україна - шпихлір Європи знеможена, і зморена в неволі,
- від розп'ята на чотирьох-раменному хресті, потоптана нащадками Атилії - крем-
- левськими катами, магнатами, і шляхтою та піддєнними "сусідами" - стала
- ктє основною ціллю німецько-фашистської експансії.
- наві дїа Зустрінувши сильного конкурента на Сході - більшовицьку Росію, Гіт-
- лєр, поївши свої розуми досюгочасних стратегів і світових полководців,
- тєр які ламали зуби на Україні, або тонули у підмосковському болоті, шлях
- а на Київ - Москву, вибрав через Варшаву, Париж, Білгород. І дісно, далекий
- хі необхідний маневр та матеріальна допомога Сталіна, що її одержав Гєрєр
- то від союзника та блискуча тактика удару на т.зв. ССРС зразу закатали

"Удар основи" великої імперії, "доблесні" визволителі" пішли намазувати за
: Волгу, на Урал, онтам удочен діа явдсас жовом йкхасовікмеж йкхденей
. Утішо Німецький імперіалізм, надівши маску антикомінтерну, прикрашений
-сан хрестами, з емблемою драпінного вірла на лобі, обувши свастику в ста-
-деві ноботи, стомилевими кроками пішов топтати волю і життя народів.
-вкжс о Під могутніми ударами німецьких модерних армій, Червона Армія, залише-
-ос на "мудрого" керівництва і командування", "вождів" і "полководців", тра-
-мггічно закінчила свій перший, "визвольницький" марш на Захід. Вогні,
зово нру: повені страхіть війни, "визволителі" залишили народ на поталу судь-
"удь би забрала скарби народні, а що не вдалося забрати, знищили у вогні;
- , зреклись "опіки" і залишили, ратуючи станки, підлого життя свого, віль-
-аонан не місце своїм наслідникам — акулам із Заходу. Втекли мізерні верхо-
-акі води, хриstopродавці, каїни, народ віддали в жертву нового сатани. -
-ане Рос"янені в своїй людоненавистницькій дуті, як скажені собаки, кинулись
-мем гітлерівські банди на український народ. Всесь удар і доть були спря-
-іковані в народ, на розбиті частини армії. Падали невинні жертви із
-цери - народу нічому невинні, наганом змобілізовані і наганом вдержувані бій-
-вкятці ЧА, зраджені генералітетом, залишені у багні подій, мусіли стати жерт-
-вою гніву і мишенями, — макетами, до в них стріляли та чистили багнети
-тні Гітлерівські смертоносці. Кого не постигла куля, хто не згинув від ран,
-від той гинув від наганми, від голоду, червінки, тифу по лагєнях та таборах.
-хв На, ваір Сибіру, Соловок, Катиня, Вінниця, Львова, Тарнополя, Болочеві і Чорт-
-йкхав кора гідні наступники, кремлівських погромників гімлери з чайкою на
-годобі створили: майданеки, освєнцими, масови різні жидів, каторги в райху
-плати та розстрілами і шибенецями розправлялися з народом. Країна застог-

— надала під закованим німецьким чоботом, скотом шнуром хитався як і
— у домен отожайлівця, який — а — от — якийсь вишолома тяз його . зах
— ать світлих подій, що розвивались на міжнародній арені шкочими темпами,
— опна Україні змогутнів відвічний визвольно-революційний рух, він зріс на
— ці силах й масштабах дій, глибоко-підпільна боротьба приборала повстанчі
— хі форми збройних дій. Перегнали, в нутрі спаралізовані підривною роботою
— зду українських революціонерів — СВУ, СУМ, УВО й ОУН імперіалістичні тиранії
— т. зв. ССРСР; магнатська Польща, розвалилися під першими ударами ззовні.
— тоді йна Скоро тільки над Україною пролунали перші стріли другої імперіалі-
— стичної війни, український народ зразу вхопив за зброю та під керів-
— ництвом революційно-народного проводу, а то й стихійно повставав проти
— окупантів і поки весіла надійти нова навала, преганяв наїзників та тво-
— оярив вільне життя. аван, якийсь тоді виймався як добу йнагоніаду
— аляковн Український народ є творцем героїського чину Закарпатської України.
— нобаторі Верхні карпатський гір ще раз проголосили перед світом несламу волю
— поневоленої України — жити вільним життям. Героїський чин доказав без-
— численний раз, що Закарпатська Україна, карпатські гори — це бастион
— от-отт Соборної України, це синоконвічна, полита кров"ю і потом українська земля.
— асти Український народ революційно-підпільною боротьбою, збройними діями
— ади проти забріканої, магнатської Польщі спричинив скорий її упадок і повний
— вкорозвал її, дряхлої імперіалістичної держави.
— орт- жтоді Український народ своєю революційно-підпільною діяльністю, підривною
— хв роботою та диверсійно-збройними актами підірвав основи російсько-біль-
— імшошовицької імперії на Україні та вчас її судорожного конання під зовніш-
— іаствоїми та внутрішніми ударами зі зброєю в руках 30-го червня 1941 р. у Львові

і на землях України проголосив Українську Самостійну Соборну Державу. Цей акт задоволів відвічні стремління українського народу — вільно жити і розвиватись. Він ще раз доказав світові живучість української нації, показав незламну силу українського народу та споконвічні бажання жити в УССД. У слід за тікаючими із України російсько-більшовицькими бандами йшла молода гвардія патріотичних українських революціонерів. Скрізь по всій Україні залонотіли крила волі. Український народ скидав залізні пута та піднімався до життя.

Та не вспів український нездолений народ випрямитись у повний ріст як на голови мільонів псипались нові удари неволі. Кижі німецькі загорільці потоптали національні святощі українського народу — запрягли народ у нове ярмо. Та не зігнув покірної шиї у ярмо вблелюбний український народ. Не залякали безстрашних нащадків Святослава Завоювника, Богдана Хмельницького, розстріли, каторга, нікноти. На насильства і терор загарбників український народ відповів збройною боротьбою — повстанням.

В густих лісах Волині і болотятого Полісся, в карпатських горах, у холодноярських яругах, у чернігівських лісах над Десною і Сеймом творилися повстанчі загони. В боях, караючи кровавих окупантів за кров і сльози мільонів, хригалися і гартувалися незламні лави воєнків Української Повстанчої Армії. Під прапором боротьби за УССД на чолі ОУН, УПА до боротьби ставав увесь український народ. До боротьби проти німецьких окупантів залучувалися усі верстви народу на всіх землях України. Визвольно-революційна боротьба набирала дораз більших розмірів та офензивного розгону. Українські повстанці добували на ворогові

зброю та повертали її проти нього. У багатьох необхідних боях із німецькими загарбниками героїчними "подвигами" українські повстанці доказали нецільність української зброї. Ми ніколи ж не повинні забувати, що Український народ стогнав у ярмі німецьких імперіалістів: падали жертви, одних стріляли й вешали катюги, других у тюрми і гнали на каторгу в Германію цілими тисячами людей посилали, а молодих мужиків - в народну війну. Цвіт мовили на облавах та гнали на гарматне м'ясо, доби фронтів латати. Та не давали клятим ворогам їх божевільних планів здійснювати українські повстанці. Ворог платив за кроваве панування місячними жертвами, падали від цільних пострілів куль гітлерівці, у вогні горіла техніка і зброя, горіли магазини, бази, "лігеншафти". Повстанці нападали на міста, на гарнізони та знищили нещадно фашистських мерзавців. Клятим ворогам по лісах непроходимих, у горах, по широким стінам України скрізь лунала надка повстанча пісня: "Пані, і мовлявщо мильнвон дозвбоще, удооооо". Дрожали окупанти, і на слоті скаженіли, а народ український вігав народних месників - борців за волю, раїв і імріяв про недалеку перемогу та готувався до остаточної розправи з ворогами. ... мійот стватуноу ух дооови та знову повіяло зо Сходу згаридами і трупом. На Україну сунув полатаний аліянтами-московський лоти й звір. Знаки зловіщі на небісі на двіземлі заповідали горе... Здавалось, до життя притягто, доби прибухатись, і як задрігається земля, то собаки вили безустанно й ножі гострий український народ. ... авзакри мтисор і мтисор і мною мтисот - мтисот мтисот Недовго прийшлося дождати і Україну зашла доворотна заглада - червона вона лаявіна. Вернулись колишні "хазяїни", а з ними "врем" і лоте".

- діями Обирились по бізертному розгону ва Волгою та на Уралі, "доблесні" мисло-триді більше разів "герої", "вожді" і "полководці" без армії і без народу отямилась, бо ж Ленін їм приснився і скреготав зубами, що за великий "шаг" назад зробили. А вуйко Сталін аж казався з люті, він утротвуса викав і пальцем драдав карту та видавав накази "наступати"!... Удале нікому було наступати дусі, як на команду, рвали "вперед". Він про- , тавив, наказував, благав, по радіо на звесь світ горлав: "гвалд, рятуйте!" - "напад віроломний!" "нас б'ють", "нам хліб забрали і вуголь" - подох- - немоз голоду без України - "молодшого брата" - кричав і вив у люті вні "раю володар!". "Німецькі гади культуру нищать, б'ють, мордують, насилу- , ато б'ють, вогні палять, очі вибирають і кров, як кашку проливають"! - забув катюга клятий скільки крові він пролив і скільки трупів сира земля вклянує. принята за час його "хазяйнування"... Тепер, у розпуді він молився до народу, зробивсь невинним баранцем і, нап'явши хрест святий на пузо, - дощивсім батилкам, енкаведистам наказав перепросити Бога і спонад плани ву управити молебні. А сам, надівши скорбні шати, подався із Уралу під Мос- кву покутувати гріхи. Він трив слепотой противотанкові рови - поров піс- - он ки, аж ціт хотився, кричав, наказував, аж шіна сплила із рта і вевєь народ ли і змобілізував - "всє для фронту, всє на фронт!" - тусє на смєрть: "Про- , донти падишків, Мосєва твє огні тт." і гнав роз'юшений дракон багатоміліонні - зомаси сірих горбжан советських на невну смєрть, під кулі, бомби, міни і гранати - гатив очони і трупами фронту вкривав. Модєрну технїку і зброю - тер - стратегію і тактику прусацького мілітаризму та божевільний шал розгону, наступаючих, неіобідних досі німецьких армії, "геній" рішиє спинити живи барикадами.

під Загналися на плечах Ваньки, ах під Москву німецькі фронт та тут їх
стріляли мільйонів полчища озброєних людей. Засніжені поля вогделись
одуство трупом, як солома падав народ. Не помарали живі барикади, німота
чекрок за чокром дерлася вперед. Безчисленні лави оборонців щораз то біль-
твом не спинювали штурмуючих герман. Безчисленні полчища лавини та найбіль-
дай ший годі ворог розжарених герман-зима, морози спинили й заморозили всю
об генеральну офензиву й припечатали на все "блітц кріг". тавлес чидім
недугам Замерз в знігах німецький "дранг нах остен". Вкусивши за богато, дави-
ли-ся фашистські дуки. Не вдоволялися голоді апетити, аж очі вилазили
від закланій жадоби, від добичі й доспихів, аж пуза тріскали - так нажи-
звалуся й веселилися природні діти. "Нову барону" створили в Україні й
готувалися вікувати. Та не дозволив на це український народ і світові
імперіалістичні потуги, що спряглися до спільної боротьби за знищення
хитра фашистського агресивного вогнища. відчотан за хинототривав міно
чю ат "чхнед" мильное даной. Сход-критот інієвзвезд монельвсон, відеч
мовівде Впорядкувавши іспанізовані воєнні частини, запрягли цю воєнну машину
наввесь народ, кремлівські заправили почали поволі відгризатися. Сім удалося
іспинити знеможених уже німців. Фронт устанувися. Німота, затривожена
іким внутрішніми ферментами поневолених народів, почала оглядатися назад.
Червона Армія, яка залишила німцям більше половини воєнного майна,
вд" обеззброєна, обідрана й голодна топнилася у безвихідному положенні. Оста-
ло валось очигнути із голоду, пропасти у німецьких лагерьх, або іти у наступ
міна життя і смерть, щоби здобути хліб та опасті від ворога домашнє багаття.
топ "Прості люди" - вонжи, притиснені хліщами всі вибрали останній шлях, а
іло "Полководців" плентати сь зваду нестримних, розгорілим лав найдеться зав-
сігди багато.

кі та Сталін горлав про другий фронт. Генерали штани свої платали, а дипломати по парламентах алієнтів пороги оббивали, просили, благади, били поклони перед монархами і врешті їм удалось зашарпати, відвічним ворогом пролетаріату, баронам капіталу народню душу, живий капітал. На гарматне червоноармійське м'ясо нашіли охочі покупці, вони дешевим коштом за "тушонку", черевики, стару зброю та інші тендітні товари одержали надмірну заплату — одержавли робочу силу, мільйонні маси, які, матеріяльно забезпечені, пішли на розгром найгіршого імперіялістичного конкурента — гітлерівської Німеччини. Зокладивши до себе, як до свого союзника, на Сході з'їхалися "триє царі" та, поторгувавши, заключили новий союз. Поділились остаточно світом. Для Гітлера всукали мотуз, заклали мотуз і взялись за роботу. На робітничі квартали Німецьких промислових центрів, на голови мільйонів запроторених на каторгу, прикованих до збройових верстатів білих рабів, посипались безчисленні тонни бомб. Понад землями "райху" та окупованих країн появились незлічими стаї "літаючих фортець". Над Берліном розляду ввоздуші "вигались". Валька з шордом та сипали на землю, на голови "простих людей" запілля залізо, сталь, вогонь. Із землею рівнялись цілі міста, від бомб, пожежі пропадали винні і невинні цілими тисячами мільйонами. Окружений, битий із усіх сторін німецький фашизм, затратив всякі "драги" і провалився ідея "Нової Європи", а "Лебенс-раум" оставав його заглавою. Між "непобідимості" німецьких армій розвіявся, як дим. Під внутрішніми ударами поневолених народів та кільцевим напором імперіялістичних потужностей подався взад і був у прах розторочений центр фашистської агресії.

Кремлівські зграї посіпає старим звичаєм дили да гуляли, одержавши
-нованість браги. "віскі"; наділи замість брезентових "ботінок" і шаптів
-в американські "гольфі", пошили купани ведені; прошили "Коміттери" в зрек-
-ейдськ формально світом володіти, воченили в золоті нагонці зі церковних
-гоша фелонів, крестів навішали на груди відвінкі атеїсти - й надхненні, "гені-
-адземі вождя" пішли в контр офензиву, а згодом фрудулів, наступ на вбанкру-
-утованню фашизм. се навідрна додеп. кмахує кимратосоп додеп ймаоні

Опустивши "временно" Україну, кремлівські таланасі зголодот конали,
худяє собяки мерали на морозі без українського вугілля. Чи силася багата
-вно Україна. з трудодобивий український народ, а смерть увічію споглядає.
-аді Ніжк не змогли позабути відвінкі "опікуни" і "молодшого брата", а вони ко-
-с ліна тривали з голоду і люті та снували нові декельні плани злобуття
-вн оураченого "рал" и "роз" врені в сшаженій, антинародній люті в сталіні, берії,
хрущови, вітали радісно і били до долоні, які падали від дули фашистів
і зодомолоді герої, які за воли України по встали проти окупантів. Тоби долити
-унів море крові та помогти ріднтарам катувати народ, вони вислали на землі
-ішо країни професійних своїх розбишак: "парашутистів", "шпигунів", цілими
-тодо ордами залівали простори України т. зв. "красних партизан". По червонілі
-іюпирі від маткою боротьби з фашизмом мордували і грабили український
-взуронарод. Вони провокували на український народ фашистів та награвдали
-он проти себе народ, використовуючи при тому національні меншини. Вільдо-
-вицькі юди награвдали на українців польські загорільці, пообіцявши їм
-дік "оде можа вад до можа". Та такі задурманені мешканці українських сіл і міст
-нтед "еднались" в піді шлагит сталінських банд "загорільці" анжоси "шабельками, а
-дік" ко внаки" і "палакками" кроваво розправлялися із українським народом -

- ступали, з думом, рухом, грабунки й руйнуваннями простору. Німецька ста-
лева мітла змітала з лиця землі те, що зустрічала на відворотному шля-
ху, а за нею сувила нова, багато разів більша й рівна по роботі червона
драпака, яка згортала те, що залишилося та загребала в жар вогни. На
Українських землях проходили броти. Від канонад, розривів важких і
бомб і детонацій здрігався воздух і тріскала земля. Не було місця ні
куточка, яке минуло б руїна і смерть. Стали гіганти, перевертали, талу-
вали чорну, родючу землю - поля і ниви, власні домали як солому. Лицали
гусениці, ревли мотори, греміли канонади у воздуху свистіли авіаційні бомби,
свистали кулі довгих кулеметних серій і несли всуди смерть короткі авто-
мати. Сюди там, де не проходив танк, куди не влязла гармата, там просу-
вався гострий штик і пробивав живуче серце. Тут і там висіли в повітрі
імперіалістичні тирани і змагались між собою за володіння над світом.
Вони кров'ю мільйонів добували й обороняли свої імперіалістичні інтереси.
Вони створили пекло на землі - щоб спалити вогні храми - святині
волі, щоб змести з лиця землі борців за волю, за життя, за твердий розпарту-
вати таку невольницьку вогні спекти пошлужного раба - холопа. І загребали
жар народними руками, на трунах мільйонів пекли собі печеню імперіалі-
стичні розбидаки. Нападки горів та вандалів горів звісний вужик агунів - азій-
ських орда Атиллі і Богельбського Андрія, історичними пляхами прийшли на
Україну і тут - на грані двох світів - створили пекло на землі. Вони, від-
свічні демони і гегени прийшли; щоб заналити Україну і всім загоріти у во-
гні; на те, щоб у морі крові утопити сь! Прийшли на те, щоб не вернути,
щоб пронасти зорук народуюсь тут, на соняшній українській землі і зог-
нойти шарпавим падлом родючий, вольний морозем і тна славу вольного на-
роду і в усіх і тятнем і ливні - ривки і абаки, і жабовотос "итаді

- це Україна. - це одна з найбагатших і найкращих країн світу. Україн-
- ський народ від віків живе на своїх багатих землях та мечем і плугом
- створить життя. Могутня держава русичів була гегемоном Сходу. Столи-
- ця Київ став третім Римом на Сході Європи. Під символом Володимиро-
- в жовтого Тризуба мечем в руках плугом значив український народ граници
- своєї держави, творив заможне життя і культуру. Але кіпачетод і бмод
- длет, на Багата Україна, процвітання народу та замах обуйного свіжого життя
- мваняли голодних падмі, і вони цілими стаями облягали Україну, щоб на-
- дмо стирливо жувати на народньому тілі. На Україну від віків сунули
- ства чорні хмари наізників, іе заходу і півночі варяги, готи, ненанісні ляхи,
- цюсі сходу торди азятів. Бездонний дикий Схід пригав лявіною і заливав
- потопою безмежні простори України. Багата Україна була від віків одним
- мот безмежним бойовидем. Родоча земля українська полита густо кров'ю, за-
- кождо сія нанкістками і пелісами закороджена. Український войовничий народ
- і гордо і завзято відстоював свої права і інтереси. У боротьбі із найіз-
- ттронниками, які безустанно настирливо налягали на Україну, український народ
- виявляв велику мужність і героїство. У завзятих, занемлих боях він здо-
- рбував побіду над ворогами. Коборі предки - залізношоломні вої не знали
- ніяк рабства, ні покоря, і козавсігда манила синя даль і вони, оборонивши до-
- му і майні багаття, ішли на присмирєння агресивних сусідів та пошривали,
- дія, закріплювали своє володіння новими просторами. Але не та держався на
- чюа раз бурханомудикому морі острів щастя; культури і цивілізації, його за-
- тпчили холодні буруни неволі. Під напором диких орд, що сплили брамою
- чюа народів та близьких "сусідів", що з усіх сторін сунули, як ожетлі до
- чюа світа, упала могутня Київська Держава. Столицю Київ розіц'яли "старші
- брати" Боголюбські, Львів і Галич - пани і магнати. Україну кльвали

— чорні круки, народ стогнав су важким кайданах. ви і дочці Михайла
 (Бог) дозволив ринути на собою український народ. На дніпрових по-
 шерегах по встали Запорожська Січ. Безстрашні лицарі, чубаті запорожці
 а Іскалили дряким трупом польської імперії. Під ударами народних пол-
 ків на чолі із безсмертним полководцем Богданом Хмельницьким україн-
 ський народ повалив панування над Україною зухвалої Польщі. Загнав пи-
 локатих "рицарів" аж під Варшаву. Ізнову підняв зброю а ви згод на
 хинав Українські воїни, славні запорожці карали злочинців бісурмен та палили
 — ошквари на Чорному морі а "Синопом, Трапезунтом галушки варили". Врясая
 ітурецька порта а ірочала перед безстрашними головами. Під-смієно
 в Україні свої громили безпощадно і північних "братів". У битві під
 Конотопом козацькі полки на чолі із гетьманом Іваном Виговським розгро-
 мили багатовікову армію московського імператора. Та знову пошуткувала
 — нарі країною лиха доля. Підлі зрадники Переяслава, московські імперія-
 лісти і петри і катерини створили і гакатомби Батурина, Полтави, зруйнували
 Запорожську Січ. Техелі фаворит Катюші "второї", руйнуючи Січ утенив
 святую Покрову іу дніпрі, а вона лаж на Дунай заплила і там продовжувало
 побитися козацьке серце. Ізнов од Івана згод мотопецьк мислив "по
 шлоє "за святую правду й волю" повстали народні месники під проводом Ба-
 лізняка і Гонта. Український народ не відступав ані дамент із своєї
 конярук зброї, ари всяких ферментах, які відбувалися у внутрі і зовні імпері-
 азі а істичних поневолявачів звін за всіди кидався зі зброєю на окупантів,
 а поневолявачів та зброєю творив життя а істичний і кіх а істич : а істич
 Не зламала живуща сила українського народу довголітня неволя. Коли
 — на над світом пролунала та прогомніла особні дзвони першої світової війни,

український народ і на цей раз повстав до боротьби. У розгарі боротьби зродилися і славою вкрилися у переможних боях українські Січові Стрільці та воїни об'єднаних армій. У визвольних змаганнях під ударами українських об'єднаних армій /Дієва Армія УНР і УГА/ чушали тиранів і в Києві на Софійській площі універсалом була проголошена УСРР. Українському народові заблиско сонце та, не на довго. Молода українська держава була не в силах видержати сильного напору ворогів, що з усіх сторін насували на українські землі. Короборці завзято боронили національних вівтарів українські воїни, та не встояли проти безчисленних ватаг російсько-більшовицьких та польських найаників. Вони, словняючи найвищі накази, в борбі за волю внали і передали прапор боротьби за волю в руки нових поколінь. Вони ж мовчаво і тихо лежали на жертовному полі. На жертовнику Батьківщини, у боротьбі за волю український народ віддав неопінені жертви, віддав найцінніші скарби, що їх тільки мав, віддав у жертву кров. Легенда Крут, Базару - це найсвятіша жертва на вівтарі незапоскоєних стримлень і вікової історії народу - це жертва крові, яка багряними гарячим ручаєм плистиме у віки і негломонним, оп'янючим хлюпотом буде взивати до пімсти, до відплати! Пролита кров Героїв пливе у вікові простори ігромом голосів безсмертних тінів зове і зватиме до боротьби за волю мільйони! Не в світі другої країни, щоб так, як Україна, була світовою ареною багатороких драм - де відвіків змагалися за існування і напування дві світи: дикий Схід і цивілізований Захід. Під сонцем немає землі, яка би не побільше трупів і крові прийняла, як українська земля. Не в світі другої країни народ український був заборолом Сходу. Його судьба посилила на най-

- "багатій" у світі землі і добувала меч зоротаря. Поселений на тремлі
 - ет український народ у час потопів і повинно змагався - із жовдоміями.
 - а не знав спокою ні застою наш народ, засталувавши озлоці отруї, потона
 - вила пробивала заборона і знову руйнувала надбання життя. Немає світі
 - на світного народу українському народові по-судьбі, по-силі й живучості
 - айборби. Ми безустанній, боротьбі за волю, за життя український народ платив
 - життям його найкращих синів і дочок і востеріа боротьбі українського
 - тоді народу не внаглетом бачити катаклізмів, у боротьбі гинули мільйонами народ,
 - іме динула держава - воля, але не гинула ідея боротьби. Вона найбільш дихоліт-
 - автях су весь народ не ринув. Багато мільйонний український народ, хоч тратив
 - вавицею найкращі сили у боротьбі, але натомість родились нові герої, продовжу-
 - авали тернистий шлях боротьби. Чим більша жуть була у житті народу, чим
 - одужоретокімі було його життя тим завяті і жваві сильніша була боротьба.
 - одова немає в світі зла і жалкі такої страшно і в сильної, щоб знищила увесь
 - иль багатоміліонний, розкинений по всьому світі, народ. Народ не зникимий! -
 - инявуца ідея. - і живуча боротьба, а безоглядна боротьба усього народу проти
 - а ворогів, загарбників - а це повна перемога і воля і життя. Усе це
 - і в український народ - це народова і, народ-герой. Вічна претязі сво-
 - екого вікового існування тверде і рішуче і довн каменисти, але певним
 - обляжею боротьби до воли і український народ на історичних трудях і мо-
 - гилах, на крові і здригках ра споко вічної боротьбі еродив і на подлах зав-
 - і вятих боїв і в гонітєривсько-сталінєвськими ордами охрестив і насталив
 - ав безчеленні лави українських повстанців і революціонерів, які несуть
 - рибоділий прапор і куять з вогні дола України. У чона і тоси я - іме
 - у, відлучас, коли на Україні - овідвічний арешт по кільких драм, свій крова-
 - ото-вий і трагічний фінал доконував німецький фашизм і, конаючи, загортав у

імпропасть зі собою сотні і тисячі змішаного народу, а Україну "визволяв" - він заковував виставлені шута і метрич підозреаним - посиленням способом про-водив підступний "усмирення" кримінальський жижий звір, український на-брід опинився у справньому, кількох, виріш. На Україну впадо нечуване це св. історії михоліття. Колись народ перед дикунською навалом татарви втратив спасали ліси, очерети, багна і озера, але тепер, у добу техніки, й атомів і від бомб, гармат, СС-івських багнетів та від поліційних банд сталінсь-кого режиму, озброєних у танки, літаки, в коварство, підлоту, у довгі дроти тілохні поліційні собаки не могли заховати народі глибокі катакомби - підземні антакти і ринки, ні жодні надзвичайні схрони. Одинокі оборону життя і прав - улагодили й одавала отільки зброєю. Тому український народ та старі воїни, юнаки, мми, дітчата та навіть дітлєтки в копували із землі заховану зброю та ста-вали у озброєній славі українських повстанців. По лісах, у горах, у трудно-доступних місцях росли і негнутілі повстанчі загони. Краї сина народу - і як досвідчені воїни брали керму в свої руки і ставали командирами, творили і тоді сотні, курені, загони і цілі армії з молодих повстанців. Не було місця, ані часу, щоб вишколяти молодих воїнів, повстанчі відділи христились, - ово вивколювались і гартувалися у запеклих боях. Молоді імпровізовані, і героїські командири на чолі своїх залізних мот - сотень кидалися на - см бекунтів і в скреготі заліза, олова і сталі перемагала завжди пов- - ная стаяча зброя України повстанців - революціонерів без політичних, з воєнних союзів із Великодержавами, без жодної помочі й опіки ззовні, ітду важких політично-економічних умовинах, у скрутній тактичній обста- новці - в постійному ворожому оточенні, без баз постачання, - техніч- - зовних і матеріальних засобів, у важких умовах під німецькою окупацією, у "міжфронтівій" полосі - між молотом та кулаком та у нечуваних по жорсто-

кості умовах другої підбільшовицької диктатури, ідучи в авангарді революційних армій поневолених народів, гордо видержали на становищах і завітчали ореол України невмірущою славою.

В найбільш скрутних умовах, у час найбільшого аусилля українського народу проти двох найбільших тираній світу, у боротьбі за його творче буття, коли здавалось би невиможимий кінець — упадок творчих сил український народ вилонив зі себе безчисленні полки нових борців — героїв динамічної доби. І повів "новий ворог" в Холодного Яра. Та не тільки над зграми запалав революційний полум'яний вогонь, невгасимим догнем всенароднього повстання запалав ціла Україна. Від Сяку до сивого Дону повстав український народ і, прогнавши німецьких загарбників, він безпощадну боротьбу проти російсько-більшовицьких поневолювачів.

Боротьба проти спільного ворога об'єднала всі верстви, партії і угруповання українського народу. У повстанчих лавах зустрілися колишні "грекосі", карпатські легіони, політики "ресіше ребята" з добасських варт та зачмарені будим степовим вітром працівники колгоспних піль. Поруч українських повстанців у наступ на спільного ворога ішли об'єднані в УПА сили усіх поневолених народів. Усіх єднала вісна воля до спільної боротьби.

Розвіялись як дим міркування і базікання всіх песимістів і скептиків, що плакали над долею України і проливали сльози над могилами Героїв і смірно у ямі ходили та вірили що без гетьманів, без генералів, які поткнули у боротьбі, не встане Україна з руїн. Розвіялись як дим всі кволи міркування — глухі почули і побачили "невірні Томи" борців незламних лави. Переконалися на фактах і всі побачили, почули, це рабський закон борби: що боротьба — це життя. Вона живуча, невмирума, і зі

— смертю вождів і полководців, борців — героїв, не гине увесь народ, не
хине боротьба. Боротьба — революція родить нових вождів — борців,
героїв. Епоха творить велитнів, які із пошеу руїн вигребууть відвіч-
отні арсенали — бундуки і самопали, клемоти духа, вольності, ідею, невмі-
вирущий ум і теніт воіх вождів і, запалив, темний світ відівчним смоло-
вотскином правди, ведуть народ через бойовища, і рожі й терня, перемоги до
аіо золотой волі. ~~Ктои вигой ігнелогрес одо ів зиноле дсдан кнлгоке~~

шакіт Безсмертні вожді і полководці, що їх знає історія України — князі,
мигетьмани, вожді революції, не родились зразу вождями, а їх на чоло народу
уно видвигала боротьба. Усякий, що йому Судьба вручила в руки жезло, хто
— оцв посягав по трон володаря на те, щоб славу і славу здобути лиш для
себе, не був вождем, а куклою в руках судьби, його топтав народ, він
— цтв пропадав у сумерках віків. Не був вождем усякий той, що його вибирав ~~накелі~~
і в володарувати народ, він, вибраний народом, був скинений і каменованій
хін народом. Вождем є тільки той, кого не ставили деспоти, кого не вибирав
— іі не скидатиме народ, є тільки той, хто зроджений із крови поколінь,
— ка народу кровний син, кого не стравить горе і некто не смутить, що його
паблі некрусають, ні вогонь не палить, той, що полум'яним словом — чином
пірве народ на штурм твердинь неволі і на руїнах зубчастих твердинь
— вімнт деспотизму побудує владу народу. ~~і вивел ідеїм нхк ир докнлгасо~~

аіоде Поунадку Київської Держави, після незатертого в історії факту в
— Андрусові — унадку Козацької Держави — коли "союзники" Козацької дер-
— жави царська Росія і магнатська Польща поділились Україною та створи-
— зали Малорусь і Малопольску; після батька ~~он~~ української Революції геть-
— мана Івана Мазепа, його наслідника Орлика, на "козацьких вольних, окра-
— ідеїних трунах" народився і вогненним словом запалив у серцях мільонів

мне вгасимий вогонь визвольної-революційної боротьби: народний трибун Тарас Шевченко. Мстем згледу. А правод історосою зносован, собою зносно зникну
мнина До двісті шатдиситилітній неволі із попелу руїн вирости і вчас між-
народної ерізні - в раки першої світової війни, виплили із народної гущі
жнові вожді, що створили збройний мина - побудували УССД. Епоха визвольних
-внрмагає та безоглядна боротьба повоенного періоду дала Україні незабут-
дні геніяльні постаті: українського самостійника М. Міхновського та вождів
оукраїнського народу С. Петлюру і Е. Коновальця. Злюца рука кремлівського
кмата підірвала їхнє життя. Вони впади на воерародному фронті у бороть-
бі проти імперіялістичних тиранів-загарбників України. Вони впади за
інасвятую ідею, за їх чин, ідея невміручі! Вони породили мільйони нових борців -
оукраїнських повстанців - революціонерів. Катдретомі чимолози змидево
і - "Визвольної-революційної боротьба зродила вождя, зродила полководців.
одді Під проводом ОУН, командуванням УПА та керівництвом УГВР на український
-вн народ повстав до боротьби за УССД. І не відчувала болючо молода УПА
"інообраку у командному складі, високих офіцерів, середніх старшин, високо-
-ни вчених пагоників "героїв" із орденами, їх у повстанчих лавах заступали
а вдуже часто сірі вожи, без ранги, стажу, без орденів у сірих повстанчих
сір хмицелях, але із гарячим серцем, із залізною волею незламних людей. Коман-
-ді відиром ставав бувший ординанс польського офіцера, наймит німецьких форма-
-соціо -часильно мобілізований "гіфсвахман", командиран ставали бійці ЧА,
я дуці, що знали військову справу, уміли володіти зброєю, а навіть молоді
вн невійськові внаки, що горіли жадобом кидатись у біт на чолі залізних чет.
Молоді імпровізовані командири не тільки, що вносили внагами дієвності,
-на вони часто на чолі своїх чет доказували прямо чудес. І далеко було вче-
вним стратегам гітлерівсько-сталінських армій до воєнного мистецтва

завів Української повстанчої армії. Невловимий командир із своїм відділом
виринав блискавкою, наносив ворогові болючий удар та мигом пропадав.
— Гітлерівські Генерали, які командували цілими з'єднаннями в боротьбі з очайдушними
ізраїльськими повстанцями не тільки, що не змогли подолати, але ще й дізнавали болю-
хми і криваві поразки у боях з українськими повстанцями. Підчас великомасштабних
— тудей військово-чекістських операцій, коли наліс, в якому були повстанці, нас-
відмов тупали кілька дивізій, коли компактність, наступачих сталінських банд
оток була настільки густа, непробійна, що виглядала, як лавіна, яка сунула зо-
— таток всіх сторін у доцентричному напрямі кількома валами; коли живі вали
за проходили лісові об'єкти вдовж і впоперек кількакратно, пенетруючи
— від кожний корчик і від їх куль гинула лісова дичина, українські повстанці
завдяки високому мистецтву воювання, маневровій тактиці, воєнним хитро-
— вщам та знанню терену, — вели ворога за ніс, наносили йому втрати — і
його з вогню виходили ціло. Колишній "Івасю з маминій сорочці" давав перцю
Ата водив за ніс більшовицького генерала. Матеріалістичним фаховим ма-
— он рудерам, що йшли в атаку, з кличем: "Вперед, за Сталіна!" За хороше, часи!"
на с-тояли на-проти неустрашимі шидарі фанатичної ідеї, які в ім'я найви-
— жших ідеалів — за волю, за життя бравурно кидалися у бій проти стократъ
— нимо переважуючих сил і завжди перемогали. Українські повстанці в боях із
— вимо німецькими загарбниками та в запеклих битвах і боях із російсько-біль-
— АР шовицькими бандами сталінського режиму вкрили себе невмирущою славою.
ідею до боротьби із українським народом російсько-більшовицькі громили
— тор ждали настругіших засобів. У першу чергу вони використали пересування
— фронтів та минули до братовбивчої війни на внутрішній фронт великі
— фронтів частини, але не вдалося змести кремлівській драпаці повстан-
— чих відділів. Вони завдяки своїй хоробрості, козацьким хитроцями та

вмінню продерлися у глуб, заілля і тут почали прожити зайдів на всіх
- свідтинках. Українські повстанці не давали здійснювати кремлівським
- хакулам їх пекельних планів. І зорук повстанців діставали заслужену кару
- найбільці посіпаки. Роз'шнені сталіни, берії, хрущови кидали на боротьбу
- проти українського народу безчисленні поліційні банди режиму, а також
- найкращі гвардійські частини ЧА. Нерадо йшли проти своїх кровних братів
- бійці ЧА, вони не могли розцінити невинних батьків, матерей, дітей та стрі-
- ляти в українських повстанців так, як енкаведівські сатрапи. Немаючи
- на внутрішньому фронті користі із ЧА, Сталін вдесятеро збільшив ватаги
- поліційних банд, які складаються із найлютіших сталінських собак - сади-
- стів. У віки вайде кроваві розправа сталінських банд із українським
- народом. Горезвісні енкагебисти, енкаведисти та "усмирительні рубахи",
- іт "красні мери", "сталінські діти", "ковпаки" і їх страшні кроваві злочини
- залишаться нестертими п'ятнами в історії України, їх проклинатимуть з
- відразою прийдешні покоління. АНУ відтогод відтоді АНУ христі
- еннеок а в своїй антинародній люті, засліплені ненавистю, в стремінні за нажи-
- вою кровожадні сталінські сатрапи доходили верхів насильства і терору.
- Масовими облавами "визволителі" вилучували поголовно усіх мужчин, а
- навіть підлітків, які скривалися перед навалом та гнали всіх під штиками
- на фронт, у "передову", в "штрафроты", гнали не-випколенних, часто, напів
- озброєних на гарматне м'ясо - на певну смерть. Тисячі людей загнали пог-
- ромники у конц-табори, на каторгу, загнали народом Сибір, тюрми і всякого
- борода, табори примусових робіт, - Урали, Донбаси. Усіх прирекли на голо-
- відову смерть. Українські жінки й дівчати-красавиці зазнали нечуванних
- ас "прав жінки", на них нападали сталінські варвари та їх насилували, збе-

хитрували і мордували. Поріли села і міста. Як ніч, так день на небі багряніли заграви, усюди пахло згарищами, димом, трупом. Найбільше лю-
дям тували сталінські банди на Західних та Північних українських землях,
убити народне повстання розгорілося у величезних масштабах. І тільки
комбат Гордо протиставився український народ суворій дійсності. Усі ті,
які хто не мав змоги опинитись у повстанчих загонах, помагали восторонньо
і їм українським повстанцям. Старі чоловіки, жінки та юні орлята українсь-
кого народу були розвідниками, зв'язковими, організували для повстанців
клати зброю, боєприпаси та всякі матеріальні засоби — виряд, харчі і т.п.
— і до У-важких безрадянних боїв із стократно переважаючими силами, що безпе-
нкреривно робили великомасштабні операції — облави, "прочоски" на ліси,
"в поля, села і міста," сповнені жадобою пімсти українські повстанці, дока-
зали непоборку силу української зброї. Найрашчим доказом лицаркості
в українських повстанців — це тисячі ворожих трупів, що гинули від пов-
станчих куль. Історія боротьби УПА, оперативні зведення і повні блиску-
ючих перемог над ворогом, вони наглядно і яскраво доказують високе воєнне
умієтство — стратегію і тактику, ідейність, героїство рядового і команд-
ного складу, що разом венті, наносили ворогові поразки і розгром. Укра-
їнські повстанці здобули собі славу найкращих партизан світу. І зва-
як і в Ойлюга мюччи, всякими підлими вигадками священних борців українських
повстанців, більшовицькі трубадури понад усе виносять, вивисують найлю-
сточайших бандитів — катів українського народу. Вони горляють про "славу" і
"волю" визвольну" кампанію т.зв. "червоних партизан". Український народ доб-
хреспам" ятає цих "носіїв свободи", що нападали на українські села на рів-
одні із гітлерівцями та помагали гітлерівцям шлюдрувати Україну. Т.зв.

— ові "червоні партизани" були бандами сталінського режиму, які хоч і вели боротьбу із німецькими загарбниками, то в той же час вели нещадну боротьбу з українським народом. Вони промочували шлях головним силам російсько-більшовицької імперіалістичної орди. Вони несли народові — воєнна і смерть, були, як і їхні теперішні наступники, найжорсткішими катами — українського народу. Їхня антинародна боротьба — це ніяка військова штука, — надає їм зрада, варварство і канібалізм. І неважко зрозуміти, хто з них є кращим, і як до керуючих об'єктивність, проводити аналогію повстанської партизанської загонові УПА із т. зв. "червоними партизанами". Ві сучасній військовій стратегії бою, то тоді, терези військової стратегічної рівноваги лежать безспірно, наглядно хиляться на користь УПА. Ніякою військовою штукою було жортувати на народному тілі, крові, на майні, безчисленним бандам, які мали ніякогостороннє забезпечення із за фронтового континенту. Вони діставали з Москви генералів, комісарів, безліч старшин, зброю, боєприпаси та всяке технічне і матеріальне устаткування. Вони мали свої аеродроми, магазини і одні тільки банди містили в собі різноманітний збрід, це всякого рода терористи, шпигуни, агенти, політруки, енкаведисти і їм подібні. Їхні табори — це було награване в народі майно. У бабах, накрадених возах тяглися за ними, повитики "пш" /походно-полевая жєна/, знані із своєї чекістської жорстокості. За таким "табором" тяглися стада худоби, коней і овець, а над усім цим, цілий хмарамі злітало "гайвороння". Крик, лайка, стрілянина, гармонька, писк дітей, рев худоби і блекотання овець та труни, дими і загарина, цю їх лишали по за собою горезвісні, погромники, нагадували часи татарської потопи. Такі ватаги, воджені по кілька разів "героями СРСР" ріжними ковпаками, бородоровами, наумовними робили по країні "рейди", які

в дуже сумно кінчалися. При зустрічі із українськими повстанцями "черво-
-оні" паразити залишали обози, награбоване майно їм намахували "п'ятами
"домой". Треба підмітити, що піднімецькі умовини для партизанських дій були
вміст багато краді, чим підбільшовицькі. Німці менше лазили у ліс, вони боя-
-лилися ночі, снігу, і негоди. Вирощені на сибірському відлудді у москов-
-ських болотах, приноровлені до всіх "благ" сталінсько-більшовицькі бан-
-итидити, як сарана, лізуть в найгірше багно, для них немає дня, ні ночі, вони
-дів найгіршу слоту - у негоду лізуть в найменші закутки та всюди шукають
"бандорів". Від сталінських зголодованих собак ніщо не скриється. Вони
-дів виривають із землі найглибші сховки, своїми дротами і нагаями примушув-
ють людей до видачі майна та різних сховків. До антинародної боротьби російсько-більшовицькі сталінські громилы
еквивалюють найбільш коварних і перхідних методів боротьби, та все-
-нимс видержує український народ, українські повстанці-революціонери. Щоб
-дів розгромити народ, його "зраднізувати", в парі із збройною боро-
-ттьбою кремлівські трубадури безсоромно обманюють народ, стараються його
хвероз "єднати, натровити проти себе. Видають різні "звернення", загрози,
організують із мужчин українців збройні групи та зв. "Истребительних
Батальйонів" з українських повстанців-революціонерів називають "банди-
-іттами", "зрадниками народу", "куркулями" та "українсько-німецькими націо-
-і наліс-тами". Вони найпідлішими способами оплюгають українських пов-
-станців-революціонерів, стараються доказати найогиднішими лже-фактами
свещеним борцям за волю і права народу антинародну діяльність. Але
і мусять у своїй підлоті, в найогиднішій брехні мати міру лицеміри.

ва Вони, мізерні зиремлі велькі надлики мусятт нам стати, що: українські повс-
 танці революціонери стільки "кучка бандитов", "извергов", різні, четю-
 -прівці, бандери, мельники" - це цілий український народ! Доволяють це в-
 -проклята кров зупоробити із німецькими і російськ-більшовицькими оку-
 -піантантами, народна ненависть, то участь мут беретт бі найкращих синів і дочок
 -запусього українського народу! Українські повстанці - це народні месники,
 -Видеця найкращі сини і дочки волелюбного українського народу, що боряться
 -і найсенародньо му фронті за волю, щасття і добробут, усього українського
 -ніде народу - за УСРДом і за Радянськ іх і і ж. нкоб, консенсод і в, мути
 -Люті статіюські гади, немаючи жодних аргументів, як, і в сї - дое догочас-
 -амі і ді поневолувачі, старають ся причепити народним синам і дочкам "ятно
 -ити веради, називають їх "німецькими націоналістами", колабораціоністами.
 -уді Сталінські колеги по сї часу тї гитлери, Геббельс свого часу українським
 -і повстанцям старають ся також причепити ярлик зрадників, українського на-
 -снороду. Називали їх більшовицькими "бандами", "козачками" і т. н. Чи ж
 -звигнїт би хотєть тоді і безразе признати правду огидним брехунам та твердити,
 -вня до сї українські повстанці, які во за в зятих боях збивали і збивають тї євчі
 -снї російськ-більшовицьких і сталінських бандитів, а більшовицькими? О, Сталін-
 -і євкими, вислужниками? Безоглядна боротьба проти сталінського режиму,
 -і проклята кров українських народних месників - найкращий аргумент, а
 -жми Чиж можна безчисленні длави українських народних месників і повстан-
 -ців, які промили німецьких, вагарбників у завзятих боях в обороні життя
 -і сїм українського народу; і пролит кров, тї снї, трупів, що впади у боротьбі
 -і дна полї в бою, або були розстріляні і рабїзовані німецькими катанами, до тюр-
 -"хнє вальє казематах развєтї "німецькими найїтани"? Чиж можна, кров,

— ово пожежі, трупи, кроваві залючини, що їх творили німецькі загарбники на ва-
— отні раси (а звесі український народ, що ненавистю і боротьбою прийняв
— німецьких загарбників) — його найкращих синів і дочок, народних месни-
— чуків українських повстанців, назвати "німецькими вислужниками", "арадни-
— жорами"? Ні! Ні! Ще раз ні! — Тому, що існує історична правда від віків
— жив, живе і житиме живий народ, який бачить, чує і знає — знає святу прав-
— воду! Це даремні базікання, маячення кремлівських горлорізів, український
— от народ знає правду. Їх не вратують перед народним гнівом ніякі підлі
— штуки, ані реверанси. Вони, як і їхні нюрнберзькі колеги: гімлери, герін-
— гери, розенберги, кохи будуть розвіяні у космічні простори! І то їм
— онти "сталіни, беріли, хрущови та інші задолизи гречухи, річчини, корнійці, риль-
— ські, байани, гелани і їм подібні вигодувачі на народному тілі, паразити,
— професійні садисти і брехуни, мають велику вікову практику царів і "кру-
— ви лів", двадцять і тилітню кар'єру власної "роботи" та багаті археоло-
— гії Гімлера і Гібеля — а, загубили мірду на гній брехні. Совітсько-більшо-
— втид видькет пекло раєм називають, а Сталінс богом зробився. Самат коротка наз-
— іраваг "хайть Сталін" — це для нього ніщо, він заставляє усіх, від молдовани-
— вікна до фіна, від Камчаґки до Берліна на всіх язиках називати себе: "виз-
— волютель", "геніальний вождь народів", "геній людства", "мудрий, великий,
— друг і учитель батько Сталін", "ясне сонічко", "генерал сімус", "гені-
— альний полководець". Він заставляє називати себе на різні народні і
— итт безчисленими, нечуваними в історії світу, чудернацькими назвами, епі-
— тетами і всоті тільки на те, щоб закрити свою справжню ніку, свою вампір-
— цятську професію. Бо хто ж із сірих горожан т. зв. «СССР» не знає кровожад-
— , а нового "визволителя", його кліки та орда смертоносців? Мільони "визволених"

ку на-віки, що погинули від куль на шибеницях; мільони вимордуваних голодом
-но/тільки за 1932-33 рр. около 10-ть мільонів/; та закатованих у катівнях
-де Сибіру, в тюрмах, в концтаборах; мільони білих рабів, що в нещасливий
-о спосіб експлуатуються кремлівськими вельможами, колгоспнотоміщицька
кабала, котрактована каторга в пактах, на заводах, фабриках та дослідних
"мни станціях, в лабораторіях, де із голодних робітників, працівників рук і
-зо ума висотується різними планонормами, стахановщиною, соцзмаганнями остан-
-в ки сил; постійний терор подвійно-поліційної системи, родинна відвічаль-
... ність, агентура, провокаторство, корупція та інші "бабга", від яких терне
-викрова у жилах та це потрясаючі аргументи "визволення". Хот кваліт --
"Віжко в Кремлівській" визволителі" від їх "визволення" - це кров і трупи, смерть
-до жиків жиків політична, смерть економічна і культурна та це смерть, неволя
и народів, а рай для кліки кремлівської мовновладців і їхніх служників -
-в собак! Хот щоб эн і - "всодар" - визвних отожайітотав дів кваліт
иної Кремлівський узурпатор називая себе "вождем народів", а тисячі його
ли партійних вельмож, поліційних собак та отар генералітету, співачки йому
и недали, несуть його "вождізм" в народ. І горе тому, хто не назова каїна -
и ката стораз вождем "геніальним". Кожен горожанин, до його закрила заліз-
и та занайіса "совітського раю", мусят "добровільно" "наткнуенно" голосу-
вати, "позичати", "понадшлан" здавати, і в агентувізмом в честь різних
"вроковив стократно перевищати норми виробітку; мусят плескати в долоні,
-о "крівь слезит сміятись", у гор"и, недолід в одемноті називати кремлів-
ського узурпатора "яким соніжком". он, птам вимокзед одето, влоде од
-та у влодоту та зв. СССР, партійна кліка, всі дукні вельможі, наживаючись на
іпоті, тілі і крові поневоленних народів, під гукі розстрілів, скрипінні шиб-

модоніць; під скрегіт зубів і стонів катованих по тюрмах, казематах; під гул тракторів, бренькіт кіс; під стомлений спів колгоспних рабів; під акомпанімент вибійних молотків, та під німе квітіння та войт віків нарадують, бенкетують іродові діти — народні громали та співають пісні про хви "генія" Сталіна.

І жу Неудалий наслідник своїх мізерних предків, називає себе "геніяльним" "като" полководцем". Навінав собі найвищих орденів та назвав себе "генералісіміссом". — Якаж у тому суту? Нащо було кремлівським дукам насподівати на кремлівського боввана — Сталіна "генералісіміські" штани?... —

— Тільки тому, що, тікаючи стрімголов від народного гніву із "нововизволенних" західних земель України і прибалтійських країн, "славний вожді" влов загубив свої власні штани. Так кожен червоноармієць на власні очі бачив, як "геніяльний стратег, полководець" разом із своїм маршалітетом тікали від австрійського капрала — "Фюрера" — і не було тоді кому видавати наказів, керувати, командувати. Зражені генералітетом, міліони часівих бійців ЧА мусіли самі боротись проти гітлерівських муштрованих вибандів тільки тоді, коли піднесені на вила англосаксонськими лордами відзрадники пролетаріату, запроданці, дезертари, знову відгодували животи, до вони станули на шії мільйонних мас ЧА, та погнали їх вперед на смерть хва свої антинародні, імперіалістичні інтереси. зноб", "втерзоб", зтаи і внокод Якаж, на ділі, "геніяльна стратегія" і "неперевержена воєнна наука" — усіх кремлівських псевдо-полководців? — Кожна сиротина, кожна молода вдова, стара бездомна мати, що за смерть своїх синів, умираючи із ви голоду, одержала кусок металу — орден "мать-героиня"; кожен, бовдуть — обиваний інвалід із орденами на грудях, що жebraє кусочка хліба та тисячі

братнікі могили, пов замасіювані від людського ока і досьогодні незагребані
кості до полях, лісах - це найкращий доказ "ненізьності" від "полковод-
ства". Народний молох - "генералісімус", який навіть у війську капралем
не був, залізши глибоко у кремлівські норі, видавав накази, а його роко-
вовські дожуковичаганамі гнали мільйони бійців на певну смерть і тво-
рили живі вали, а барикади. Упереді червоноармійських має бувальтий вор
- грога - модерно вивіювана Гітлерівська армія, а із-заду гнали червоно-
армійців вперед "Заградотряди", кої сари, партотри, кої сорти та інші
"фронтотри" тила: од якого допан і внаслідок зростає і втрати війн
отом. На розгром людоненавистницького німецького фашизму - стани усі народи
світу, а тому числі український народ, який у розгром німецького фашизму
вдав найбільш сил. Багато мільйонів український народ, і сповнений
ненавистю до окупантів в рядах ЧА і українські героїські бійці та стар-
шини, поруч із бійцями інших народів розгромили німецький фашизм, а як
- со у тому заслуга "великих полководців", а хто бачив їх на фронті? А якщо
вони такі геніальні стратеги, то чому ж вони не передбачили німецької
експансії та впустили на українські землі і землі інших поневолених
- ої країн фашистські орди, що наробили тільки горя - і нанесли смерть мільйонам
од "простих людей"? То мабуть в дулю зниклої ека інквізиції і ковоїт
- аєт Чому у 1944 році не поризвали бійців ЧА ніякі накази? Тому тільки, що
од сірі вояки не хотіли воювати за сталінські інтереси; тому, що гноблений
а 25-ть літні поневолений советському "раю", ті вони жод воліли вже самого
чорта, а буть тільки позбутися Сталіна; тому, що зражені на полях боїв бійці
- не хотіли воювати ні за сталінський режим, ні за Гітлерівський, а розходи-
молися зі зброєю домів, до би самостійно прирати долю свого народу і ніяка

інвдсила, в тому числі, її сталінські накази, не змогла, і не зможе приневолити
 - до боротьби народ, армія, якщо це суперечить народним інтересам і цьому
 не протиставляється увесь народ. "Сумізіваренет" - жопом Хіндооан. "авто
 - олоуорозгарібоів міжгітларівсько-сталінськимі імперіялістами, укра-
 - сінський народ не мав жодної користі боронити інтересів російсько-біль-
 цов шовицький імперіялістів та гинути від німецьких куль, як також гинути
 - за інтереси німецько-фашистівського імперіялізму. Тому жодна зовні-
 шня сила не могла, заставити український народ вставати на стороні Ста-
 ліна проти Гітлера. Український народ повстав до боротьби проти обх
 идоі імперіялізмів, створив УПА. Більша частина синів і дочок українського
 умс бездержавного народу була насильно змобілізована в ЧА. Українські бійці
 в ЧА, гнані більшовицько-сталінським терором в чотирикутні смерті, з
 -детодної та тиснені гестапівськими багнетами з другої сторони, уся свою
 ж силу спрямували на розгром фашистівської Німеччини. Людо не на синицький
 оня німецький фашизм був розгромлений, фашистівська Німеччина впала. Її роз-
 іромли своїми силами усі народи, у тому найбільший вклад українського
 народу. Чолов жинні і жинні і жинні в жинні в жинні в жинні в жинні в жинні
 маної і Байдуке, під чийми прапорами ішов український народ на розгром фаши-
 стівської Німеччини, але історична заслуга українського народу в тому, що
 он, він встав на до боротьби проти агресивного фашистівського вогнища та без-
 йнимірний завзяття і хоробрість вніс у його розгром найбільший вклад. Бо
 очийми крудьми добуті Київ, Варшава, Прага, Вуданешт, Берлін. Чи їх трунів
 ірді і найбільше олягло на вулицях Берліна? І когрий народ більше пролив чим
 -ндоху український імперіялістичну фашистівську Німеччину троямили усі наро-
 аля іди, аде оукраїна одна і з найбільших окупованих фашистівською Німеччиною

Україна найбільш спустошена гітлерівцями, а український народ — не народ-воїн, народ-герой, той, що розвалив імперіалістичну гітлерівську Німеччину. Чому ж тоді вагари і кров українського та інших народів присвоюють собі — славу, кроваві кремлівські узурпатори? — Тому тільки, що тоді, коли український і інші народи кровавились у фронтних боях, кремлівські узурпатори видумували плани нового поневолення і приборкання: тому, що "геніальні", "мудрі" голови зуміли використати міжнародне положення, перекинули на свою сторону альянтів; тому, що зуміли облудними гаслами обманути народ; тому, що поневолені російсько-більшовицьким імперіалізмом народи "хне зуміли спільно стати проти поневолювачів імперіалістів і розгромити спільними силами тюрму народів. І поки, поневолені російсько-більшовицькою тюрмою народів народи не стануть спільно проти імперіалістичної зрадничої т. зв. ССРР; поки не розгромають її, в порох, так як байгетівську Німеччину; хто часу, поки поневолені народи на руїнах імперіалістичної тиранії не побудують на чолі своїх справжніх вождів самостійних держав, в цей час замість сонця, світитиме "ясне сонце-Сталін" і його облита кровом мільйонів кремлівська зірка, і в цей час, коли вони будуть стоїти роз'єднати, поневолені в т. зв. ССРР народи, кремлівські пресери всякими способами награвляють одні народи на других. Вони, із міжнародного жидівського коника пересіли на шию "старшого русского брата" і ним поганяють, його хвалять, величають. "Русских старших братів" найбільше використовувуть у боротьбі проти українського народу. У безкласовому суспільстві вони створили "оберклас" — створили вищу расу людей "із яким розумом, стійким характером, із особим складом ума". У двісті мільйонному ССРР — значить, повинен панувати тільки уповіделюваний "русский старший брат". Куди ж тоді дінуться великий український народ та інші поневолені

поневолені Москвою народи? Якийже тоді ум, інших, неросійських народів, коли всі розуми поїла "вища" раса? ... У важких боях під Сталінградом, Київом, Будапештом, Берліном тоді, коли українські доблесні бійці на передових лавах клали свої голови за розгром Гітлерівської Німеччини; коли стелили фронти труном, тоді не було вищої раси ані привілеїв. — німецькі кулі, бомби, міни, кулі стріляли всіх однаково — "старших" і "молодших". Чому ж тоді під Будапештом і Берліном всі "анали" "молодшого брата" і ним найбільше поганяли? ... А коли сталінам, хрещовим повернувся рай на Україні — "стало на їх вулиці свято", вони зрабували в українського народу лаври перемоги та прославляють "мудрих" і "старших братів", а українському й іншим поневоленим народам показали "стежку в горах" у тодішній Україні за владу в Україні. Вони український волелюбний, від віків поневолюваний народ — його найкращі сини і дочки — українські постанці-революціонери борються за звільнення від окупантів — за УСРД, в якій управлятиме увесь народ, за владу народу, за справу демократії, під націоналістичним гаслом: "Воля народам! Воля людині!"; борються за міжнародний лад, за мир; проти всякого, політичного, національного, соціального, економічного й культурного поневолення. Український народ бореться проти всяких експлуаторських класів, проти вищих рас, поборбе, випродукованих, сталінською імперіалістичною клікою "старших братів", як вищ-у, пануючу расу.

Із історії відомо, що Київ — "мати городів руських", що старший був Київ чим Москва. Москва, Петроград /Ленінград/ були ще в зародку життя, тоді, коли могутня Київська Держава володіла на Сході Європи. Чому ж тоді сталінські фальсифікатори називають український народ "молодшим"? ..

— Коли відомо, що він перший творив життя на Сході Європи і Володимиро-

вому Золотому Тризубові, поклонялися всі суздальські, новгородські та інші російські князятя.

Кровні попередники сталінської імперіалістично-і політики: суздальські, боголюбські старалися потоптати український народ — знищити його життя, потоптати високу культуру — зробити його "молодшим". Але їм це не вдалося, і висока культура українського народу не переставала бути домінуючою. Довголітня неволя не ступала високої культури народу Ярослава Мудрого, Хмельницького, Мазея, Шевченка, Франка та інших великих, світової слави людей, і зараз український народ стоїть на високому культурному рівні. Російсько-більшовицькі імперіалісти не мають жодної ґрунтовної підстави понижувати український народ. Український народ іде в авангарді поневолених народів і зове до боротьби проти російсько-більшовицького імперіалізму всі поневолені Москвою народи, в тому числі і російський поневолений народ. Український народ не претендує на жодне старшинство, він не дозволить себе понижувати, бореться за рівноправність і рівність усіх народів.

Різні, вище наведені теорії, фальсифікації історії, правди і об'єктивності, крадування в українського народу його культурно-духових надбань, насильна асиміляція — русифікація, свідчування національних святотців українського народу та вивичування понад усякі поняття мир і безумства своїх антинародних "правд" та прикрашених максимально епітетами божків, ідолів та жреців кремлівського вістара потрібні російсько-більшовицьким поневоловцям на те, щоб у багні наглого обману втопити святу правду.

Ми не стараємось міряти "геніальних" розумів, до їх поїли "мудрі вожді і корифеї науки": сталіни й інші його слуги, які горляють про свою муд-

і інші: вість, славу, геніяльність, - ми не стараємося, скажемо тільки: що порожня бочка гуде. Колись польські імперіялісти кричали; що "Львів єст польський", але не старалися доказувати до Варшава польська. Даремні докази, що сонце квадратове, "далекомуцому до зайця" так, як далеко окровавлений кремлівській звїзді до яного сонця. Мудрості і геніяльності кремлівським "оберфюрерам" та "ультрагеніям" український народ не завидує, так, як не завидував нюрнберзьким воєнним злочинцям. Туполобі не змоглиб держати одну носту світу у нечуваному послузі та "демократизувати" проказом цілий світ. - Український народ свідомий надприродних пекельних здібностей російсько-більшовицьких кремлівських вождяк, тому напружує до боротьби із найлютішими ворогами в світі - російсько-більшовицькими імперіялістами усі свої творчі сили. Відомі жневоєноі ідоетнізз Російсько-більшовицькі імперіялісти, поневоливши український народ політично, національно, соціально-економічно і культурно, в умов воєнної і повоєнної діяльності, почали паданий наступ на всі ділянки життя українського народу за його цілковите знищення. Позбавивши український народ всяких політичних прав, атрибутів волі, російсько-більшовицькі імперіялісти популяційно політично та збройними діями ведуть сказаний наступ за фізичне винищення українського народу, або перетрансформування його в "общому котлі" на советський народ - на русского старшого брата". Своє мету осягають російсько-більшовицькі імперіялісти через масові розстріли, на облавах, операціях, мардуванням, по тюрмах, каторгах, засланнях, винищуванням голодом, хворобами, через насильне переселювання, "аншлюси" та "подарки" споконвічних українських земель заселених українським народом іншим імперіалістичним країнам.

— ои Економічна — колоніальна політика служить тимже цілям — зграбувати
— українську землю, український народ і використати всі скарби і багатства
— для своїх імперіялістичних цілей. Соціальний гніт має за ціль зробити із українського народу, рабів,
— матеріально чуждою, надмірною експлуатацією висотати силу, живучість і
— охоту до життя; народ прив'язати до куска дарованого хліба і, отруївши
— його, "послушним і надійним". На культурному відтинку та політично-ідейному кремлівські деспоти,
— фальсифікатори стараються вбити душу українського народу. Вони фальсифікують історію українського народу, літературу, мову, мистецтво — ста-
— раються вбити український народ у віках і в просторі. В серцях народу
— вбивають відвічні самостійницькі ідеї. Вбивають віру в Бога та запро-
— вряють її культю Сталіна. Ведуть всесторонню асиміляцію, русифікацію,
— винародовлення.

— На фронтах другої світової імперіялістичної війни затихли імпері-
— алісти торгують нагробованим добром та ведуть "демократизацію" під-
— битих країн — поневолених народів. Поневоленим народам не вдалось ски-
— нути імперіялістичного ярма. Були поневолені нові народи. Збільшивась
— сім'я поневолених народів, — замогутнів фронт боротьби поневолених народів
— проти імперіялістів. Український народ одержав велику солідарність при-
— родних союзників — великих і малих поневолених народів, що на своїх ет-
— нографічних землях та в цілому світі ведуть запеклу боротьбу проти ро-
— сійсько-більшовицьких імперіялістів. Лижу кремлівську звірку терзають
— на всі сторони повстанці-революціонери усіх поневолених народів. Проти

кому народі! Провансальство, рабство, запроданство, зрадництво — це найбільші вороги українського народу, що на противі біків тягнули його у пропасть неволі, ждав п нимперен ан утор оторумство ~~у~~ негавбосон, жмтїкх а
— анв в час найбільшого зусилля українського народу, тоді, коли приймається
судьба його існування, знаходяться люди, що воліють подохнути у безиро-
во-світній неволі, ціле життя гинути під ворожим чоботом, тішитися кусочком
подарованого хліба, яро лишати своїм ненародженим дітям, замість стати
Івдн лави борців та сибільними силами розторонити імперів ігнобителів
Івдн Брак національного почуття, людської гідності, брак мужності, внутрішні
у невгоди, ненависть, жадоба снаживи та страх перед імперіялістичними деспот
тами, заставляють нещасних рабів ходити у ярмі, лизати чоботи та гинути
цілими табунами на міжімперіялістичній "ясорубці" за антинародні інте-
жпреси імперіялістів. Ід-олазі ісоор моватогод сонпорвантв монвачуен
— вбо. Безоглядна, невольно-революційна боротьба, безприкладні героїські
і подвиги, очині українських повстанців-революціонерів окували долкруги
— боротьби увесь український народ, полонили громадянську думку світу і хоч
— кю самтвній боротьбі проти імперіялістів не бере участі увесь український
— народ, то він духом і серцем по Істороні українських повстанців-револю-
— цїонерів. Українським народом благословений кожний постріл, до його пуска-
— дають народні месники у серце народних скаків. Український народ із безо-
— глядною ненавистю і очині приймає російсько-білшовицьких скаків. Немає
— а люди України, що йому подобались би сталінські "ласки", що їх несе
— крований режим! Український народ, працюючи на своїй — не своїй закаба-
— леній землі — в поті чола святребус — за рідної наемлиці кусок хліба і його
— останній кусок виривають із рота сталінські собаки. Білі раби на шахтах,
— заводах світа божого не бачуть в глибоких підземлях, доби понадлюдсь-

- гідною працею здобути мізерне живогіння. Українська інтелігенція забез-
-вгодін продає свій труд і гине у духовому ярмі. Українська молодь живе
в клітках, позбавлену стрімучого лету на вершини правди, сонця, волі.
воля молодим свірлів - дівіту народу ворог готує погній, запродавців, ни-
-свар. 0 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

кривду. У безвихідному положенні український повстанець б'ється з воро-
жками до останнього подиху і останнім набоем або гранатою мічає сла-
вний молодечий твік. Вперед, на штурм імперіалізму, до боротьби веде безстра-
шних воїнів відвічна невмируща ідея, ненависть і лють до ворога. Найвищим
ідеалом нації, своє життя і юність посвятили безчисленні лани борців -
в найкращих синів і дочок українського народу. А тому ви вже знаєте і
як до боротьби за своє існування, за державність український народ від-
віків семає найкращі свої створчі сили. Бойові кадри українського народу
випливають із найглибших джерел - із надр українського народу. Україн-
ський народ вірний святій ідеї боротьби, вірний своєму органічному про-
водові - духовній еліті, що веде народ на вершини щастя і могутності.
Український народ - Україна гордиться своїми синами-героями, які віддають
Україні все найдорожче - працю, майно і кров, які вміють по-лицарськи
побіджати і по-геройськи вмирати, які оточені стократно сильнішим воро-
жим кільцем, під гук гранатного розриву, останнім подихом викрикують: -
"Слава Україні!". Славить і величає український народ своїх безсмертних
героїв. Україна палко їх вітає привітом: "Героям Слава!".
Або як не знайдеться людини, душі іні серця серед українського народу, яких
не полонили б геройські очини українських повстанців-революціонерів; яких
не пірвала б ідея боротьби проти людоненависницького сталінського режиму.
Тільки кучка підлих зрадників українського народу, що їх вигодувала
і українська земля собі на горе, всякої масті і вчені та не вчені, різні: гре-
чуки, тичини, корнійці, бажани, рильські, вишні, сосюри, гелани, возняки і їм
подібні помагають катам розпнати Україну. - Помагають громити українсь-
кий народ та руйнувати вікові надбання рук і ума. Вони за єдин гріш,

за шмат тмилої ковбаси розпинають і клячуть український народ та ті-
путься "заможним раєм" і "опікою старшого брата". Але не спасе лютих
гадок і сама гегенна, їх гори не закриють від народного гніву і карі
українського, по всьому світу розкиненого, багатоміліонного народу.
Український народ від віків переносить на собі важкі удари неволі
і ніяка сила не змогла вбити вічно живучий народ героїв. Не загомила
України татарська потопа — півилися не заволодів святим хрестом; не
скували і не вбили народної душі "ні слова живого" царські погроми,
валуївські циркуляри, польські уніяти, німецькі "культур-тригери", ні
досьогочасні лєнінсько-сталінські погроми — не об'ють від не скують
серця і душі українського народу огидні російсько-більшовицькі про-
мили! Не вдасться ненависним гремлякам убити увесь народ — убити його
найкращих синів. Базар, Крути і сотні тисяч гекатомб — сучасної героїч-
ної епохи не зламають вічно живучої сили українського народу. Укра-
їнський народ кузапеклій боротьбі поносить тільки рани і кровотоки,
а ніколи смерті. Криваві рани залічує час і боротьба. І за смертю
героїв кріпне історія боротьби, морутні і ненависть, гнів народу, жадаба
пимети і відплати. Кровородить кров! Чини родить чин! Не вдасться
крємлівським кайнам убити народне серце і
душу, уби-ти ідею боротьби і замінити їх космополітичними ілюдоненави-
сницькими теоріями. Давно забантованими антинародними доктринами та
мі ідеологіями марксистсько-лєнінсько-сталінського вчення, своєю людне-
нависницькою політикою — терором, насильством, спеціально-економічною
пнуждою не заставлять крємлівські дракони велелюбний український народ

знюбити серцем і душою вальтих катів та віддати їм у жертву своє життя.
Кремлівський "владика" не заставить українського народу обмежити
замість Бога. Коли він поробив із церков амбарів і стодоли, їх позамикав
там поруйнував от народомолитися під відкритим небом! Тому, що церква є
усюди ідею віруючий народ. І хочби як скаженали люті кремлівські гади,
то вони не вб'ють українського народу, не погасять революційного вогню!
Тому, що погасивши додум'яний вогонь, із вічно жевріючих іскор, під
подувом міжнародної завірюхи розгореться новий негасимий вогонь!
Не злагіднять народної ненависті і гніву партурами, тому, що ненави-
тність, мстять, ідею боротьби у крові і кістці унаслідують покоління. Вона
висисається із молоком материних грудей і гартується потоком гарячих
материнних слез, що від побоїв і злигоднів спричинених, сталінськими погн-
аромниками пливуть віки до віки. Віддає хмари і хмари ціліна, вт-
від не здасться кремлівським такулам яничарами зробити українську молодь,
отруїти і скаструвати відівчні національні стремління молодого поко-
ління, так, як не зробити по слушним слимаками - хочби і в золотій клітці -
молодих вірлів. Зов крові, вічне стремління на вершини, старі батьки,
і могили, історія і весь живучий український народ на це не pozwoliť!
Немає небезпеки, що український народ переміниться у "старшого брата" -
міо стане советським народом; до українська молодь відречеться одної із
та найславніших у світі історії свого народу, відречеться найбагатшої
землі, своїх батьків і віддасть свою юність і життя у жертву кремлівським
такулам. Не сламна сила українського народу у його віковому гарті, у живу-
чості боротьби і в доцни одбох ен - ватотвд і в месдін і і месвн
хннрн колись прогресивно все світні марксистсько-ленінські теорії та вчення

... і та їх сталінське примінення, на міжнародній арені в обличчі найширших міжнародних мас, повністю скрашували. Всесвітняська "кампанія російсько-більшовицьких імперіялістів" - агентурно-провокативна робота над маскою "демократизації", у цілому в світі стала об'єктом всенародних погромів. Ідеї в усіх країнах, у цілому в світі відмовилися від завзятої кампанії заочищення від "імпериалістичного", "східного" "демократизму". Стояло питання, чи "ба" він "нов" от. Атомна дипломатія англо-саксонського світу щораз то більше "б'ється зброєю". Довкруги кордонів т. зв. СРСР зростає смертне сталеве кільце, - звичайно тільки капіталістичного - але і всенародного оточення. Із зброєю вноє. Спорох навілий, перегнаний у внутрі російсько-більшовицький конгломерат хавитеськає решти народних сил для загоїння ран, нанесених війною, на виконання нової сталінської "ятирічки". Внутрі ведуться масові озброєння та вишкіл нових військових кадрів. На "обороненість" більшовицької держави іде майже увесь труд і капітал багатоміліонових народів - СРСР. Сталін уперед смертному жаху, що йде із новою неминучою війною, - і готує на весь світ - про боротьбу "за мир" - кремлівським "акулам" потрібний мир, щоб впоратись із визвольно-революційними рухами поневолених народів та доброїтись. Він грозить світовим імперіям, - своїм "атлантам" і всім народам своєю кремлівською клікою дипломатів та генералітетом. Грозить танками, літаками - непобідимому ЧА. Грозить усім "советським народам", "мільйонами простих людей" - забуває нещадний кат мільйонів народів, що ЧА - це гармія не його і ніякого "советського народу", - а це багатоміліонова армія усіх поневолених народів; що танки, гармати, літаки, наземні і підземні багатства - це добро народу і воно не буде використане в антинародній імперіялістичній війні в обороні імперіялістичних

інтересів, що мільйони "простих людей" - це ті прості, сирі горожани тюрми народів горезвісного ССРСР, що потом і кров'ю годують народних паразитів і в неволі, коротаючи, гіркі дні, ждуть тільки вибуху одної бомби над кришею Кремля.

Не врятують кремлівських вожак і їх кровавого режиму найбільш пекельні штуки, їх пізнали на своєму тілі і вивчили усі поневолені народи. Страшна всенародна пімста гряде! - Вона висить у воздуху на волоску, від неї тернуть кремлівські тирані. Нова війна неминуха і недалека. Вона буде всенародним гаслом боротьби проти найлютішого ворога на земній кулі - російсько-більшовицького агресивного імперіялізму.

Ідучи на зустріч новій бурхливій дійсності, український народ мусить всеціло згуртуватися довкруги ідеї боротьби, включитися в визвольно-революційний рух, у лави борців за УССД під керівництвом УГВР. Українські повстанці-революціонери - це авангард народної революційної армії. Основна сила українського народу - це працівники селянських і голгосинних піль; це задимлені у вугільному пилі і фабричному димі мільйони молодих українців; це студенти, педагоги, всі люди праці рук і ума; це бійці, старшини і вищі офіцери ЧА - що в час "весни народів" стануть у лави народно-революційної української армії і озброєні в найвищі здобутки воєнного мистецтва й стратегії тахвикувану народними руками зброю, розгромалять у порошок російсько-більшовицьку імперіялістичну тиранію і на руїнах тюрми народів ССРСР побудують УССД!

Січень 1947 р.

26

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 26 _____
_____ (двадцять шість) _____ аркушів;

у тому числі літерні номери _____,
пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст _____
Посада _____ (підпис)
21 червня 2018 року

І. Турдана
(ініціали (ініціал імені), прізвище)